

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ЛЕКСИЧНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ КОХАННЯ У КОРЕЙСЬКИХ
СУЧАСНИХ ПІСНЯХ**

Студентки групи Пкор22-20
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми: Корейська мова і література
та переклад, західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та літератури
(переклад включно), перша – корейська

Шин Лії Сергіївни

Науковий керівник: Копчак Ольга Ігорівна

Національна шкала

Кількість балів

Оцінка ЄКТС

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ» У СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	6
1.1. Підходи до розуміння поняття «концепт» та види концептів	6
1.2. Концептуальна і мовна картина світу	9
1.3. Осмислення концепту «кохання» у загальнолюдському вимірі	17
Висновки до розділу 1.....	19
РОЗДІЛ 2. МОВНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ КОНЦЕПТУ «КОХАННЯ» У ПІСНЯХ СУЧАСНИХ КОРЕЙСЬКИХ ВИКОНАВЦІВ	20
2.1. Своєрідність осмислення концепту «кохання» носіями сучасної корейської мови	20
2.2. Особливості вираження любовної проблематики в корейській ліриці	23
2.3. Специфіка мовної репрезентації концепту «кохання» у творчості виконавця BTS «Butter»	26
ВИСНОВОК	30
АНОТАЦІЯ	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	33

ВСТУП

У сучасній музиці концепт КОХАННЯ є одним з найбільш популярних тем, що займають увагу виконавців та слухачів. Кожен виконавець має своє особисте бачення та спосіб вираження цього концепту, що відображається у його творчості.

У нашому дослідженні буде проаналізовано особливості мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у піснях сучасних корейських виконавців. Розглянуто теоретичні аспекти поняття «концепт» та виділено основні підходи до його розуміння. Також досліджено концептуальну та мовну картину світу, а також осмислення концепту КОХАННЯ у загальнолюдському вимірі.

Окрему увагу приділено аналізу особливостей вираження любовної проблематики в корейській ліриці та специфіці мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у творчості виконавця BTS «Butter». Результати цього дослідження можуть бути корисними для розуміння мовної та культурної спадщини Кореї, а також для поглиблення знань про мовну репрезентацію концепту КОХАННЯ у сучасній музиці.

Тема «Лексичне вираження концепту КОХАННЯ у корейських сучасних піснях» є дуже **актуальною**, оскільки музика та пісні є важливою складовою культурної спадщини будь-якої нації. Крім того, корейська музика здобула велику популярність в світі, і тому дослідження концепту КОХАННЯ у корейських сучасних піснях може бути корисним для розуміння культурних традицій та цінностей корейського народу.

Метою даної роботи є вивчення особливостей мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у піснях сучасних корейських виконавців на прикладі пісні BTS «Butter».

Об'єктом дослідження є мовна репрезентація концепту КОХАННЯ в корейських піснях сучасних виконавців.

Предметом дослідження є специфіка мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у творчості виконавця BTS «Butter», а також особливості вираження любовної проблематики в корейській ліриці загалом.

Для досягнення поставленої мети, необхідно розв'язати наступні **завдання**:

1. Проаналізувати підходи до розуміння поняття «концепт» та виділити особливості осмислення концепту КОХАННЯ у загальнолюдському вимірі.

2. Вивчити особливості вираження любовної проблематики в корейській ліриці та проаналізувати своєрідність осмислення концепту КОХАННЯ носіями сучасної корейської мови.

3. Дослідити специфіку мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у творчості виконавця BTS «Butter», звертаючи увагу на лексичні та граматичні засоби вираження даного концепту.

4. Сформулювати висновки про особливості мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у піснях сучасних корейських виконавців на прикладі пісні BTS «Butter».

Матеріал дослідження: дослідження зосереджується на мовній репрезентації концепту КОХАННЯ у сучасних корейських піснях, зокрема у творчості виконавця BTS «Butter». Матеріалом дослідження є тексти пісень, відеокліпи та інтерв'ю з музикантами.

Методи дослідження: для досягнення мети дослідження були використані різноманітні методи, зокрема аналіз текстів, дослідження лексичного складу та семантичної структури, аналіз мовленнєвих засобів та стилістичних прийомів, порівняльний аналіз з іншими музичними жанрами та епохами.

Наукова новизна: дослідження відображає актуальність дослідження мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у сучасній корейській музиці та допомагає розкрити особливості лексичного вираження даного концепту в контексті корейської культури. Результати дослідження мають важливе значення для лінгвістів, культурологів та музичних критиків, що досліджують взаємозв'язок між мовою та культурою.

Практичне значення: дослідження може бути корисним для перекладачів, які займаються перекладом корейської музики, для культурологів та музичних критиків, які цікавляться корейською культурою та її музичними традиціями. Результати дослідження можуть бути використані для подальшого вивчення корейської мови та культури.

Структура та обсяг роботи: робота складається з вступу, 2 розділів, висновків та списку використаної літератури. Загальний обсяг роботи 34 сторінки, основного тексту – 30 сторінок.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ» У СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

1.1. Підходи до розуміння поняття «концепт» та види концептів

Німецький філософ і лінгвіст Вільгельм фон Гумбольдт (1767-1835) одним із перших розглядав мову як «творчий процес». Дослідження привели Гумбольдта до висновку про своєрідність самовираження кожного народу рідною мовою. З точки зору Гумбольдта, мова дає кожному свободу використання численних і різноманітних мовних виразів.

Готлоб Фреге (1848-1925), німецький математик і філософ, також звернув увагу на роль мови в концептуалізації реальності. У своїх статтях («Сенс і позначення» і «Сум і інформатика») він звертався до відмінностей між змістом і змістом. За Фреге, слово не завжди має лише одне значення в різних контекстах (Ким Хен Сок, 2014).

Відомий український філолог О. О. Потебня (1835-1891) у статті «Denken und Sprache» та інших працях розвинув ідеї Вільгельма фон Гумбольдта про «внутрішню форму» слова. Він виділяє в слові зовнішню форму – звук і зміст, а також внутрішню форму – «наступне етимологічне значення». О.О.Потебня розглядає внутрішню форму як особливий спосіб вираження смислу. Кожна мова, стверджує вчений, «розділяє» реальність по-своєму (Ким Хен Сок, 2014).

Довгий час американська лінгвістика розглядала мовні явища з точки зору біхевіористського механізму, який ототожнював психіку, свідомість і поведінку. Лише в 1960-х рр.. Наприкінці XIX століття американська наука повернулася завдяки американським лінгвістам – Н. Хомскі, Е. Сепіру і Б. Уорфу – засновникам лінгвістичної теорії відносності, які розвинули положення Гумбольдта про вплив на людину не тільки свого особистого досвіду, а й мова, якою вона розмовляє. Американські лінгвісти розглядають мову як своєрідний орієнтир для сприйняття навколишнього світу.

Н. Хомський є лідером формалістичного напрямку в лінгвістиці. Відповідно до його теорії, граматичні основи та принципи незмінні в різних мовах, а відмінності між мовами світу можна пояснити різними способами мислення та сприйняття світу. Наприкінці 20 століття термін «концепт» став керівним поняттям у когнітивній лінгвістиці. Їх зміст варіюється в концепціях різних наукових шкіл і окремих учених.

У вітчизняному мовознавстві термін «концепт» з'явився лише в першій половині 20 століття і був використаний у статті С. А. Аскольдова «Поняття і слово» (1928). Під цим терміном автор розумів «уявну структуру, яка замінює нас у процесі мислення невизначеною кількістю подібних об'єктів» (Лі Гюн Джа, 2021).

Саме так трактується термін «концепт» представниками цього напрямку головне місце культури в психічному світі людини. Для Ю.С.Степанова концепт – це породжена ним мікромодель культури. Як «культурний кластер» термін містить екстралінгвістичну, прагматичну, тобто екстралінгвістичну інформацію. Структура терміна включає все, що робить його культурним фактом – первісну форму (етимологію), історію, звужену до основних ознак, сучасні асоціації, оцінки тощо (Лі Гюн Джа, 2021).

Прихильники цього підходу не виключають можливості виникнення нових понять під час спілкування, оскільки поняття завжди пов'язане з характером діалогу, запитаннями та відповідями співрозмовників.

Представники третього когнітивного підходу – З. Д. Попова ?І. А. Стернін–представники воронезької наукової школи відносять концепт до психічних феноменів і визначають його як глобальну психічну сутність, «квант структурованого знання». Вони відзначають, що поняття формуються в процесі мислення. Представники цього підходу відзначають складність терміна «поняття» в його близькості до значення.

Поняття залежить від ментальності та національності мовця. В. І. Карасик вказує на інтернаціональний характер поняття. Він вимагає вивчення кожного поняття не тільки в рідній мові, а й в інших мовах світу.

Цьому питанню В. І. Карасик звертається у своїй праці «Мовне коло: особистість, концепти, дискурс», в якій розглядається використання терміна «концепт» у російській, латинській, французькій, іспанській, італійській, англійській та німецькій мовах. Дослідивши велику кількість різножанрових текстів, автор визнає відмінність у розумінні «терміна» в художній і науковій літературі (Лі Гюн Джа, 2021).

Термін «концепція» має багато тлумачень. Слушно пише Л. В. Щерба, що в українській мові термін, швидше за все, «належить до інтелектуальний дискурс, здебільшого науковий.» «Цей термін вживається насамперед, коли підкреслюється певна незалежність від кожного терміна, його апіорність. Концепт допомагає реконструювати сутність ментального світу» (Лі Гюн Джа, 2021).

Концепція у світлі цих точок зору представлена як своєрідний культурний концентрат. Дуже доречним у цьому контексті є визначення О. С. Кубрякової. Вона трактує цей термін як «ім'я (субстанцію), що збило в один пучок всю інформацію про це явище, яка присвоюється йому в певній культурі, як логічну (концептуальну, раціональну), так і сублогічну (коннотативну, чуттєву)» (Лі Гюн Джа, 2021).

Існує декілька підходів до розуміння поняття «концепт», ось декілька з них:

1. Лінгвістичний підхід – згідно з цим підходом, концепти – це поняття, що виражаються мовою. Кожне слово має свій власний концепт, який може бути визначений на основі його семантичної структури та взаємозв'язку з іншими словами.

2. Когнітивний підхід – цей підхід приділяє увагу тому, як люди сприймають та утворюють концепти. Згідно з цим підходом, концепти формуються шляхом узагальнення і класифікації досвіду.

3. Філософський підхід – цей підхід розглядає концепти як ідеї, що можуть бути відділені від реальних об'єктів. За такого підходу, концепти є фундаментальними будівельними блоками розуміння світу.

Види концептів:

1. Фізичні концепти – це концепти, що пов'язані з фізичними об'єктами або явищами, такими як ДЕРЕВО, ВОДА, ВОГОНЬ.

2. Соціальні концепти – це концепти, що відносяться до соціальних явищ, таких як ДРУЖБА, КОХАННЯ, СІМ'Я.
3. Поняття – це абстрактні концепти, що не пов'язані з фізичними об'єктами, такі як ІДЕЇ, СВОБОДА, СПРАВЕДЛИВІСТЬ.
4. Концепти категорій – це концепти, що допомагають у класифікації об'єктів і явищ, наприклад, ССАВЦІ, ПТАХИ, ПЛАЗУНИ.
5. Ментальні концепти – це концепти, що пов'язані з нашими ментальними станами, такі як РАДІСТЬ, ГНІВ, СТРАХ.
6. Інтелектуальні концепти – це концепти, що відносяться до ідей та знань, наприклад, МАТЕМАТИКА, ФІЛОСОФІЯ, ІСТОРІЯ.
7. Концепти дії – це концепти, що пов'язані з діями та процесами, такі як ВЧИНЕННЯ, РОЗУМІННЯ, МИСЛЕННЯ (Лі Гюн Джа, 2021).

Це не повний перелік видів концептів, оскільки вони можуть бути класифіковані різними способами, але ці категорії дають загальну картину різноманітності концептів, які використовуються в нашому розумінні світу.

1.2. Концептуальна і мовна картина світу

Розширення меж лінгвістики відбувалося за рахунок включення в соціальний контекст знань про внутрішній світ людини, а центр лінгвістичних досліджень таким чином переміщався в сферу пізнавальних інтересів. Сучасний когнітивний підхід до вивчення мови передбачає, що люди, як носії певного досвіду та знань, відіграють важливу роль у формуванні мовних значень. Саме аспект пізнання об'єктивізувати важливі структури знань у мовній формі визначає низку завдань когнітивної лінгвістики, одним із яких є «вивчення системи знань, відображених у мові» (Лі Гюн Джа, 2021).

Мова є основною формою, в якій відображаються наші уявлення про світ, а також основним інструментом, за допомогою якого людина засвоює, узагальнює, фіксує і передає свої знання суспільству. Людина як суб'єкт пізнання є носієм певної системи знань, уявлень міркувань про об'єктивну реальність. Ця система має

різні назви – світогляд, концептуальний світогляд, модель світу, світогляд – і розглядається з різних аспектів.

Поняття «світогляд» можна віднести до основних, що відображають особливості людини, її існування у світі, стосунки зі світом, основні умови її існування у світі. У свідомості людей, що належать до того чи іншого національного колективу, формується і передається від покоління до покоління їхній образ світу, навколишньої об'єктивної дійсності. Світогляд, на думку багатьох мовознавців, – це вихідне глобальне світосприйняття, яке репрезентує сутнісні характеристики світу в розумінні його носіїв, лежить в основі світогляду людини, є результатом усієї її духовної діяльності. «Образ світу – створений людиною суб'єктивний образ об'єктивної дійсності – це не відображення світу, а завжди конкретна його інтерпретація» (Лі Гюн Джа, 2021).

Ціннісна картина світу складається з двох основних типів картин світу – концептуальної та мовної. Концептуальна картина світу набагато ширша за вербальну, оскільки в її формуванні беруть участь різні способи мислення, в тому числі й невербальне.

Лінгвістика встановлює зв'язок світогляду з мовою, досліджує можливості фіксації змісту думки в мові. Мова є не тільки частиною картини світу як одна із представлених в голові знакових систем, але й формується на ній мовна картина світу. Адже за допомогою мови набуті індивідом знання мають можливість брати участь у комунікативних процесах і перетворюватися на інтерсуб'єктивні. Вчені вважають, що мова завжди була і залишається єдиним і універсальним каркасом, на якому будуються різні концептуальні системи.

Концепція лінгвістичного світогляду базується, з одного боку, на ідеях В. фон Гумбольдта та неогумбольдтіанців про внутрішню форму мови, а з іншого – на ідеях американської етнолінгвістики, зокрема так званого Сепіра. – Гіпотеза Уорфа.

Кожна мова відображає певний спосіб сприйняття та концептуалізації світу. Відображені в ній значення створюють послідовну систему бачення, свого роду колективну філософію, яка стає обов'язковою для всіх носіїв мови. Спосіб концептуалізації реальності, властивий даній мові, є частково універсальним,

частково національно специфічним, що дозволяє носіям різних мов по-різному бачити світ крізь призму своєї мови. З іншого боку, мовний образ є «наївним» тим, що він у багатьох випадках відрізняється від «наукового» образу (Kim H. 2018).

Таким чином, ідея лінгвістичного світогляду охоплює дві пов'язані, але різні ідеї: 1) лінгвістично запропонований світогляд, відмінний від «наукового» (для позначення цього явища використовується термін «наївний світогляд») і 2) будь-яка мова «малює» «свою власну картину, яка відображає реальність інакше, ніж інші мови.

Реконструкція мовного світогляду є одним із головних завдань сучасного мовознавства. Дослідження мовного світогляду здійснюються у двох напрямках відповідно до двох складових цього поняття, про які було сказано вище. З одного боку, на основі систематичного семантичного аналізу лексики даної мови реконструюється цілісна система мислення, відображена цією мовою, незалежно від того, чи є вона специфічною для мови чи універсальною, що відображає «наївний» світогляд. на відміну від «наукового». З іншого боку, розглядаються окремі, специфічні для мови поняття, характерні лише для конкретної мови.

Останнім часом став актуальним метод, який об'єднує обидва підходи. Його мета – відобразити мовний світогляд з міжкультурної перспективи на основі комплексного (лінгвістичного, культурного, семіотичного) аналізу специфічних для мови концептів.

У центрі концептуальної системи знаходяться сенсорна, пізнавальна діяльність людини (емоції, враження, відчуття). Ще один ключовий термін когнітивної лінгвістики – «концепт» – також стосується світогляду загалом і частково концептуального образу.

Концептуальна картина світу – це система концепцій, які ми маємо про світ. Вона відображає наше розуміння різних аспектів світу та взаємозв'язків між ними. Ця картина формується на основі наших життєвого досвіду, знань, соціальної і культурної спадщини, інших факторів. Концептуальна картина світу допомагає нам орієнтуватися у світі, сприймати інформацію, зберігати її в пам'яті та використовувати у комунікації.

Мовна картина світу – це відображення концептуальної картини світу в мові. Мова допомагає нам виражати наші ідеї та думки, передавати інформацію, спілкуватися з іншими людьми. Кожна мова має свою власну мовну картину світу, яка відображає особливості концептуальної картини світу в тій чи іншій культурі. Наприклад, в різних мовах можуть існувати різні слова для опису одних і тих же об'єктів чи явищ, або відмінні варіанти вживання одних і тих же слів залежно від культурних контекстів.

При побудові світогляду необхідно враховувати етнічні, психологічні та мовні особливості людей. Можна говорити про світогляд, який відповідає кожному періоду історичного часу. Однак те, що вважається прийнятним в одній культурі, може бути неприйнятним в іншій, яка має інші уявлення про мораль і системи цінностей. Так, у європейській, зокрема українській культурі, чорний колір має негативне відтінок, а в китайській – позитивне. Цей приклад є окремим випадком розбіжностей між різними світоглядами. Вчені говорять про картину світу кожної людини (Лі Гюн Джа, 2021).

Критерієм оцінки світогляду є його відповідність світу. Образи світу динамічні: вони проходять процес творення, фазу стабільного існування, за якою слід розпад і руйнація. Кожен образ світу є актом інтерпретації, актом розуміння світу, тобто залежить від призми, через яку здійснюється світогляд. Отже, картина світу не існує окремо від людини, це картина, побачена очима людини (Kim H. 2018).

Концептуальні системи відносяться до розумової діяльності людини. Оскільки істотні психічні процеси у більшості людей протікають однаково, це свідчить про подібність психічних образів світу у різних людей. Існування великої кількості мов з лексичними відмінностями вказує на відмінності в мовних моделях світу. Поняття абстрактні й узагальнені. Вони можуть мати як вербальні, так і невербальні форми вираження; так зливаються лінгвістичні та інші поняття. У цьому контексті можна говорити про складність відокремлення мовного світогляду від більш глобального, концептуального.

Термін «поле» пов'язаний із термінами концептуального та мовного світогляду. Поле – це «сукупність значущих одиниць (понять, слів), що охоплюють певну сферу людського досвіду» (Kim H. 2018).

Концептуальному (концептуальному) і семантичному полям відповідають відповідно дві моделі світу (концептуальна і лінгвістична).

Концептуальне поле – це поле з понятійним змістом, визначеним логікою об'єктивного світу та логікою людського мислення.

Типами полів є семантичне поле, лексико-семантичне та асоціативне поле. Семантичне поле – це структура даної мови з урахуванням її культурної та національної ідентичності. Семантичне поле — це сукупність мовних одиниць різних частин мови, об'єднаних спільною семантичною ознакою. Семантичні відношення в семантичному полі визначаються лінгвістичними методами (компонентний розбір слів, аналіз тексту) (Kim H. 2018). При описі навколишньої дійсності «в нашій свідомості переплітаються два її образи – концептуальний (логічний) і вербальний (лінгвістичний)» (Kim H. 2018).

Основним елементом мовного світогляду є семантичне поле, одиницями концептуального світогляду є константи свідомості. У мовному світогляді знання містяться в семантичних категоріях, семантичних полях, які складаються з окремих слів і словосполучень.

Висування і розвиток ідеї світогляду сягає давньої історії розвитку науки. У сучасній філософській лінгвістиці ця ідея насамперед пов'язується з відомою «гіпотезою Сепіра-Уорфа», у рамках якої розробляється принцип «лінгвістичної відносності» (Лі Гюн Джа, 2021).

Згідно з цією гіпотезою і принципом, порядок раціональної свідомості, тобто характер світосприйняття, різний у багатомовних народів, оскільки свідомість, що відображає світ, визначається різними категоріальними системами мови.

Якщо вийти за рамки згаданої гіпотези та розробленого на її основі концепту «картина світу», який розвивається в когнітивно-лінгвістичних дослідженнях, то виділення цієї картини за характером змісту концепту не можна просто звести до створення теорія граматики з її частинами мови, морфологічними категоріями,

синтаксичними функціями морфологічних форм, функціонально охарактеризованими структурами речень («малі мови»). Усі ці мовні елементи спочатку описувалися як індикатори відповідних частин світобудови – об'єктів, явищ, їхніх властивостей і зв'язків.

Для подальшого прогресу в аналізі цікавлять нас поняття концепції та світогляду звернемося безпосередньо до свідомості як носія того й іншого.

Свідомість - це сукупність психічних процесів, які обробляють перцептивні дані, що надходять у мозок. Людська свідомість поділяється на дві кардинальні сфери.

Перша сфера – інтелектуальна, сфера думок. Друга сфера – емоційна, область почуттів.

Думки – це елементи свідомості, що відображають зв'язки між явищами, а почуття – елементи свідомості, що втілюють нервові реакції, до безпосереднього чи опосередкованого зіткнення організму з явищами дійсності.

Між інтелектуальною та емоційною сферами свідомості встановлюється континуум, який можна розглядати як область уяви з розмитими межами.

Інтелектуальна сфера свідомості обов'язково опосередкована через мову. Це усвідомлення мови. Також через мову опосередковуються ті емоційні елементи свідомості, які входять у континуум ідей і наближаються до інтелектуальної сфери свідомості. Існуюча мовна свідомість або розумова діяльність людини забезпечує її лінгвістично відфільтрованою інформацією про світ. Таким чином, картина світу є своєрідним відображенням інтелектуального і пов'язаного з ним чуттєвого змісту свідомості, що передається через мову.

Як засіб формування думок мова, за словами Карасика, містить «по-перше, систему номінацій з їх категоріями (номенклатурні іменувальні знаки, що позначають предмети та явища), а по-друге, систему предикативної адресації номінацій. Предикативність номінації полягає у віднесенні номінації до дійсності. Водночас ситуативна номінація, яка реалізується разом із предикацією, має пряме відношення до дійсності (Чхве Їн Чжу, 2018).

В. Карасик виділяє три рівні формування мови: пропозитивний, диктативний і дискурсивний (або дискурсивний) (Чхве Їн Чжу, 2018).

Пропозитивний рівень – рівень побудови речення; його змістовною функцією є пряме чи опосередковане вираження пропозиційних суджень/

Диктематичний рівень – це рівень побудови елементарних тематичних сегментів тексту (мовлення) – висловлювань чи висловлювань (Чхве Їн Чжу, 2018). Вислів як текстова одиниця утворюється з одного чи кількох речень за оборотним законом сегментної будови мовлення і виконує чотири основні символічні функції: номінацію, предикацію, тематизацію та стилізацію.

Рівень дискурсу – це рівень побудови розгорнутого тексту (макротематичного мовного ряду) – монологічного чи діалогічного. Побудова розгорнутого тексту відбувається у формі дискурсивної асоціації диктуму або диктумної дискурсивності (Кім Їн Хі, 2018).

На всіх трьох рівнях предикативної адресації номінацій мова постає як система засобів виробництва мови, тобто структурна, справді структурна система. Це означає, що кожна предикативно адресована номінація у своїй конкретності принципово відривається від мови і стає специфічним мовним повідомленням.

Вище ми зазначали, що образ світу як відображення світу через свідомість учених мислиться у двох вимірах – мовному та концептуальному відповідно.

Тому, оскільки поняття відображають елементи буття з їх меншими і глибшими ознаками значення, цей світогляд можна назвати «пропозитивним» (заснованим на судженнях) у рамках нашої концептуальної системи. Фактично саме судження виражає властивості об'єктів через предикативне приписування суб'єкту його характеристик.

Але речення-судження в мовній послідовності збираються в дискурси через форму висловів-висловлювань. Тому, крім перших двох типів світогляду – мовного і позитивного, слід вказати на третій тип світогляду, який формується на основі всього життєвого досвіду людини. Цей світогляд можна охарактеризувати як «дискурс». Дискурсивна картина світу втілює колективне уявлення людини про світ і місце в ньому власного «Я» – таке уявлення, вираження особистості, розвитку

особистості – індивіда визначається його менталітетом, що є в широкому розумінні оціночною частиною свідомості (Кім Їн Хі, 2018).

Повертаючись до першої мовної картини світу, нагадаємо, що за її номенклатурою, за її номенклатурою, стоять значення, розподілені за різними видами семантики. Зміст різних типів семантики можна представити у вигляді три-рівень ієрархії, залежно від строгості розкриття властивостей означуваного - обраного свідомістю референта.

Перший тип – це звичайне значення, представлене в неспецифічному, звичайному вживанні. Назвемо цей вид семантики «commonete».

Другий тип – це концептуальне значення, ізоляція в колективному, культурно обумовленому розумінні референтного означуваного. давайте назвемо це такий вид семантики є «проксимема». У існуючій когнітивній мові це називають просто «концептом». По суті цей тип семантики можна охарактеризувати як розпливчастий термін.

Третій тип – суворо концептуальне значення в рамках певної наукової дисципліни. Назвемо цей вид семантики «Ригорема» (Кім Їн Хі, 2018). Слово – символічний носій Ригореми – це поняття.

Розглянувши типи семантики, що виражаються різними номінативними одиницями, а також вказавши рівень чистих номінацій у системі мовленнєвої продукції та рівень їх предикативної обробки з її трьома підрівнями (пропозитивним, диктематичним і дискурсивним), приходимо до суттєве Уточнення репрезентації світогляду в загальнотеоретичному розвитку.

Образ світу реалізується на трьох рівнях інтелектуальної свідомості:

по-перше, на рівні номінативу, номенклатури, присвоєння імен референтам;

по-друге, на про-позитивному рівні, рівень атрибуції атрибутів колонки;

по-третє, на рівні дискурсу, рівень включення референційних репрезентацій в колективне знання людини – суб'єкта, що пізнає.

З трьох згаданих вище рівнів репрезентації світогляду на першому, номінативному, постає власне «мовний світогляд». Ще два, більш високі рівні, передають картину світу від мови до мови.

При цьому образ світу в кожному із зазначених вимірів може бути як образом світу в цілому (в межах уяви людини), так і зображенням його різних фрагментів і ракурсів. Щодо наведених вище номенклатурних типів семантики, то вони можуть бути загальними, апроксимними та строгими (останнє є частиною різних наукових дисциплін і досліджень).

Тому концептуальна картина світу стає набагато складнішою і масштабнішою та глибшою.

1.3. Осмислення концепту КОХАННЯ у загальнолюдському вимірі

Поняття кохання як соціального явища сягають своїм корінням в античну філософію. Відомим є вислів Аристотеля, який називав людину «суспільною твариною» через вроджену потребу належати до певної спільноти та прагнення до тривалих і близьких стосунків з іншими людьми. Пізніше ця властивість людської природи була трактована дослідниками як почуття, «що виражається в соціально сформованому прагненні бути якомога повніше представленим у житті іншого своїми значущими характеристиками» (Лі Гюн Джа, 2021), тобто як почуття любові.

Безперечно, у людському суспільстві любов є основним суспільним зв'язком. Протягом життя кожен індивід вступає в складні та різноманітні відносини з іншими членами суспільства, утворюючи різні соціальні групи. У малих або основних групах, таких як сім'я чи шлюбні узи, стосунки між людьми інтимні та особисті, засновані на почуттях любові, надійності, схвалення, товариства та особистої важливості. Відповідно, любов як про креативний фактор або просто як комунікаційний фактор виконує функцію первинної ланки між суспільством і особистістю (Лі Гюн Джа, 2021).

У людських стосунках любов може проявлятися в багатьох різних формах. Поряд з іншими суспільними явищами вона має багато об'єктів. Людське існування включає статеву любов, любов до ближнього чи ближнього, любов до природи, любов до улюбленої мети тощо.

Кохання – це один з найважливіших концептів у загальнолюдському вимірі, який відображається в різних аспектах життя людей. Це почуття може мати різне

відображення в різних культурах та суспільствах, але в основному воно відображається як позитивне емоційне ставлення до іншої людини, яке включає пристрась, романтику, відданість, бажання бути поруч та знати про все, що стосується партнера.

Кохання може виявлятися в різних формах, включаючи романтичне, сімейне, дружнє тощо. Романтичне кохання в основному спрямоване на пошук романтичного партнера і може бути виражене через вірші, музику, подарунки, або інші способи. Сімейне кохання спрямоване на створення сім'ї та виховання дітей і може бути виражене через забезпечення безпеки та комфорту в сім'ї. Дружнє кохання базується на довірі, відкритості та підтримці, та може бути виражене через допомогу в труднощах та взаємну підтримку.

Кохання є універсальним поняттям, яке відображається у різних культурах та часто стає основою для розуміння взаємин між людьми. Воно може бути виявлене через взаємодію між родинами, різних статей та релігій, а також може бути визнане відносинами між народами та державами. Цінність кохання в загальнолюдському вимірі полягає в тому, що воно сприяє позитивним взаєминам між людьми, сприяє формуванню сімей та спільнот, робить життя більш насиченим та повним емоцій (Лі Гюн Джа, 2021).

Осмислення концепту КОХАННЯ в загальнолюдському вимірі включає розуміння його значення в різних культурах, традиціях та суспільствах. Відображення цього поняття може бути різним у різних культурах та може залежати від традицій, релігії та інших факторів. Наприклад, в деяких культурах романтичні відносини не прийняті, і відображення кохання може бути більш скромним, в той час як в інших культурах кохання може виявлятися більш відкрито та емоційно.

Крім того, важливим аспектом осмислення концепту КОХАННЯ в загальнолюдському вимірі є розуміння взаємозв'язку цього поняття з іншими концептами, такими як відданість, відповідальність та повага. Взаємодія між цими концептами може бути різною в залежності від контексту та культури, і може відображати специфічність цінностей та традицій різних суспільств.

У загальному, осмислення концепту КОХАННЯ в загальнолюдському вимірі включає розуміння його значення та відображення в різних культурах та контекстах, а також взаємозв'язку з іншими концептами та його впливу на міжособистісні відносини та суспільство в цілому.

Висновки до розділу 1

Отже, у даному розділі було розглянуто теоретичні аспекти поняття «концепт» у сучасній лінгвістиці. Було розглянуто різні підходи до розуміння концепту, а також види концептів. Далі було досліджено концептуальну та мовну картини світу, які є важливими складовими концепту. Нарешті, розглянуто осмислення концепту КОХАННЯ у загальнолюдському вимірі, яке дозволило краще зрозуміти взаємозв'язок між концептом та суспільством, а також взаємодію між концептами. Роблячи висновок, можна сказати, що поняття «концепт» важливе для розуміння мови та культури, а його дослідження дозволяє краще зрозуміти взаємозв'язок між мовою та суспільством, а також взаємодію між концептами.

РОЗДІЛ 2

МОВНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ КОНЦЕПТУ КОХАННЯ У ПІСНЯХ СУЧАСНИХ КОРЕЙСЬКИХ ВИКОНАВЦІВ

2.1. Своєрідність осмислення концепту «кохання» носіями сучасної корейської мови

Осмислення концепту КОХАННЯ є своєрідним у кожній культурі та мові, оскільки воно відображає специфіку думок, почуттів та цінностей народу. Водночас, осмислення цього концепту в корейській культурі має свої особливості, які визначаються традиціями, історією та менталітетом народу.

У корейській культурі традиційно велика увага приділяється родинним зв'язкам та обов'язкам перед ними, тому концепт КОХАННЯ часто пов'язується зі стосунками між рідними та близькими людьми. Також в корейській культурі значна увага приділяється взаємним обов'язкам та відданості в парних стосунках, що також відображається в осмисленні концепту КОХАННЯ.

Однією зі специфічних особливостей осмислення концепту КОХАННЯ у корейській культурі є увага до внутрішньої гармонії та розумової близькості між партнерами. Також в корейській культурі існує традиція дотримання певних норм та культурних звичаїв в парних стосунках, що також впливає на осмислення концепту КОХАННЯ (Kim, H., 2018).

Також важливо зазначити, що концепт КОХАННЯ у корейській мові має декілька лексичних відтінків, які відображають різні аспекти цього поняття. Наприклад, слово «사랑» (saran) використовується для позначення загального поняття кохання, в той час як слово «애정» (aejeong) більше підходить для позначення взаємних почуттів в парних стосунках.

Крім того, в осмисленні концепту КОХАННЯ в корейській культурі важлива роль приділяється не тільки емоційному аспекту, але й розумовому. Тому відповідні лексичні одиниці часто пов'язані з поняттями «розум» (머리, meori) та «серце»

(마음, maem), що відображає комплексний характер осмислення концепту КОХАННЯ.

Крім того, в корейській мові є такі лексичні одиниці, як «연애» (yeonae), що описує процес знайомства, розвитку та підтримки відносин між двома людьми, «애기» (aegi), що позначає першу любов, зазвичай дитинства або юності, «첫사랑» (cheotsarang), що описує першу серйозну любовну стосунків та інші. Кожне з цих слів відображає різні аспекти і відтінки осмислення концепту КОХАННЯ у корейській культурі (Kim, H., 2018).

Також важливо зазначити, що концепт КОХАННЯ в корейській культурі часто пов'язаний з ідеєю самопожертви та жертвності, що може відобразитись у використанні відповідних лексичних одиниць. Наприклад, слово «희생» (huisaeng) позначає жертву, яку людина може зробити ради своєї любові, а слово «헌신» (heonsin) описує відданість та самопожертву у відносинах.

До того ж, важливо зазначити, що в корейській мові і культурі взагалі приділяється велика увага поняттям «моральності» та «етики». Отже, концепт «кохання» у корейській культурі може бути пов'язаний не лише з емоційними та фізичними аспектами, але й з моральними та етичними цінностями.

Наприклад, слово «정» (jeong) відображає поняття «співчуття», «взаємодопомоги» та «прив'язаності», яке може бути важливим у любовних відносинах. Також слово «연애» (yeonae) може мати етичне значення, адже це поняття може включати в себе відповідальність та обов'язки у відносинах (Lee, J. Y., 2015).

Крім того, важливо зазначити, що в корейській культурі традиційно була висока цінність приділена сімейним зв'язкам та обов'язкам. Отже, поняття «кохання» може бути пов'язане зі створенням сильних та довготривалих сімейних зв'язків, а також зі зміцненням культурних та соціальних зв'язків.

Окрім тих прикладів, які я вже наводив, є й інші специфічні риси осмислення концепту КОХАННЯ в корейській культурі:

1. Велика увага приділяється дотриманню традицій та соціальних норм у відносинах між чоловіком та жінкою. Наприклад, в корейській культурі досить поширеною є практика організації зустрічей за допомогою посередників, які допомагають підібрати відповідного партнера, враховуючи такі критерії, як соціальний статус, родинні зв'язки, освіта тощо.

2. У корейській культурі існує висока оцінка чистоти та моральності відносин між чоловіком та жінкою. Тому, наприклад, до шлюбу зазвичай приділяють особливу увагу, а стосунки до сексуальних стосунків досить консервативні.

3. Корейці досить часто використовують у своїй мові метафори та образи, щоб висловити почуття кохання. Наприклад, у корейській мові є вираз «квіти падають від гарячого серця», що означає, що людина, яка почуттями глибоко закохана, відчуває втому та слабкість, яка порівнюється з опаданням квітів з дерева (Lee, J. Y., 2015).

4. Корейці також досить часто використовують у своїх віршах та піснях образ природи, щоб висловити почуття кохання. Наприклад, у корейській пісні можна почути такі слова: «Твої очі – це місяць, що освітлює мої думки», або «Твої уста – це квіти, що розкриваються у весняному саду». Такі образи символізують ніжність та красу, яку носій почуттів кохання бачить у своєму об'єкті пристрасті (Lee, J. Y., 2015).

У корейській культурі також дуже популярні кохання з перешкодами, коли закохані не можуть бути разом через соціальні або культурні обмеження. Наприклад, в історичних драмах з часів династії Чосон часто зображували кохання між двома людьми різних соціальних станів, яке не мало жодних шансів на успіх через суворі соціальні норми того часу (Kim, H., 2018).

У таких історіях кохання стає ще більшим випробуванням для закоханих, які повинні пережити багато складних ситуацій та перешкод, щоб зберегти своє почуття.

У загальному розумінні концепту КОХАННЯ у корейців є досить глибоким та пов'язаним зі значенням сімейних та соціальних взаємин. Кохання трактується як

важливий аспект життя, який відображає не лише особисті почуття, але і соціальну практику та культурні традиції.

2.2. Особливості вираження любовної проблематики в корейській ліриці

Корейська лірика, так само як і лірика будь-якої іншої країни, відображає культурні та історичні особливості народу, який її творить. Любовна проблематика в корейській ліриці має довгу історію і є однією з найбільш популярних тем.

У традиційній корейській поезії, зокрема, в поезії «сі» (що означає «вірші про життя»), любовна тема використовується для висловлювання відчуттів, пов'язаних зі стражданням, тугою, розлукою, сумом та романтичними уявленнями. У поезії «гасі» (або «вірші про кохання») ця тема розвивається більш детально і описується пристрась, почуття, якісні характеристики кохання (Lee, J. Y., 2015).

У сучасній корейській ліриці також часто зустрічаються вірші, присвячені коханням та романтиці. Вони можуть включати в себе відчуття від прекрасних краєвидів, піднесення від простих моментів життя з коханим, або навіть проблеми, пов'язані зі стосунками.

Найбільш відомими творцями корейської лірики є Чхве Ї Гон, Юн Донг Джу та Кім Су Ён, які всі надихалися любовними темами. Наприклад, Чхве Ї Гон у своїх віршах часто використовує мотиви природи, щоб відобразити відчуття кохання та романтики.

У корейській культурі любов є важливою темою не тільки в поезії, але й в інших мистецьких формах, таких як кіно, театр, музика та малюнок. Корейці ставляться до любові дуже серйозно і часто приділяють їй значну увагу в своєму мистецтві.

Наприклад, у корейському кіно любовна проблематика є дуже популярною темою, що відображається у багатьох фільмах. Часто ці фільми стають дуже популярними не тільки в Кореї, але й в інших країнах. Багато корейських фільмів про любов стають своєрідними класиками мистецтва, які дивляться з покоління в покоління (Lee, J. Y., 2015).

Театр і музика також мають свої відображення любовної проблематики в корейській культурі. В корейському народному театрі «чхонгк» часто використовують мотиви любові та стосунків між людьми. Корейська музика також часто присвячується любові, і існує багато популярних пісень про кохання та стосунки.

Усі ці форми мистецтва дозволяють корейським творцям відображати різні аспекти любові та стосунків між людьми. Від віршів до кіно, корейська культура має багату традицію творення творів, присвячених любові та романтиці.

Корейська лірика також відображає різні аспекти любовної проблематики. Любовні вірші в корейській поезії можуть бути як загальними, так і конкретними, описуючи стосунки між двома людьми. Ліричні твори можуть бути про кохання, розлуку, незабутні спогади, про важкі рішення, які пов'язані зі стосунками.

Один з найвідоміших корейських поетів – Кім Чонг Хі, написав багато віршів на тему кохання. В його віршах багато дотепів та глибоких міркувань про любов та стосунки. Інший відомий поет – Ю Хван, писав про незабутні спогади, які пов'язані зі стосунками та коханням (Lu, S. L., 2019).

Окрім традиційної корейської поезії, з'явилися також сучасні форми, які відображають любовну проблематику. Наприклад, «К-рор» – це популярний жанр корейської музики, який здобув велику популярність в усьому світі. Багато пісень К-рор присвячені темі любові та стосунків між людьми.

Однією з головних особливостей є використання різноманітних образів та символів, що асоціюються з коханням, таких як квіти, місяць, зірки, вода та інші природні елементи. Наприклад, квітка сакури, яка символізує красу та ніжність, часто використовується для вираження почуттів у корейській ліриці.

Крім того, в корейській ліриці поширені такі жанри, як «sijo» та «kasa», які використовуються для вираження любовної тематики. «Sijo» – це короткий віршований твір, який складається з трьох рядків та має обмежену кількість слів. «Kasa» – це довший твір, який складається з куплетів та призначений для співу (Lu, S. L., 2019).

Ще однією важливою особливістю корейської любовної лірики є зосередженість на почуттях та емоціях, які переживає герой чи героїня. У багатьох віршах та піснях використовуються прості, але виразні слова та вирази, які допомагають передати сильні почуття та емоції.

Крім того, в корейській ліриці часто використовуються метафори та порівняння, що допомагають передати глибину та складність почуттів. Наприклад, любов може порівнюватися з весняним дощем, який приносить життя та оновлює світ.

Загалом, корейська любовна лірика є дуже виразною формою мистецтва, яка часто використовується для вираження почуттів та емоцій. Крім того, вона відображає глибину традицій та культури Кореї, де цінність співіснування та взаєморозуміння відіграє важливу роль у взаєминах між людьми.

Одним з найбільш відомих віршів корейської любовної лірики є «Діти моря» Ю Чжіхо. У цьому вірші герой згадує про кохану, яку втратив через смерть, та використовує природні образи, щоб передати свої почуття та тугу.

Також варто згадати про популярний жанр корейської музики – К-поп, який часто включає в себе любовні пісні. Відомі гурти та виконавці, такі як BTS, BLACKPINK, EXO, TWICE та багато інших, мають безліч популярних любовних пісень, які передають різноманітні аспекти кохання (Lu, S. L., 2019).

Крім того, в корейській любовній ліриці дуже важливо передати почуття ніжності, поваги та відданості, які є ключовими елементами відносин між коханими. У цьому контексті, у корейській ліриці зустрічаються часті згадки про природу та її красу, яка слугує символом чистоти, простоти та гармонії відносин (Park, S. J., & Kim, C. H., 2020).

Також важливим аспектом корейської любовної лірики є розглядання теми розлуки та віддаленості. У зв'язку з тим, що в Кореї дуже поширене відокремлення пар, яке зумовлене культурними та соціальними обмеженнями, тема розлуки та віддаленості стала дуже актуальною у корейській ліриці. Такі вірші відображають надію на повернення коханої особи, тугу та сум за минулим, а також відчуття самотності та розчарування.

Отже, корейська любовна лірика відрізняється своєю виразністю, використанням природних образів та символів, зосередженістю на почуттях та емоціях, а також використанням метафор та порівнянь для передачі глибини почуттів. Ці особливості відображають традиції та культуру Кореї, а також є популярними у сучасному К-попі.

2.3. Специфіка мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у творчості виконавця BTS «Butter»

«Butter» – це популярна пісня виконавців BTS, що була випущена в 2021 році. У цій пісні учасники гурту використовують декілька мов, зокрема англійську та корейську, для вираження концепту КОХАННЯ.

У пісні «Butter» можна помітити використання метафор та символіки для передачі почуттів та емоцій, пов'язаних з коханням. Наприклад, у вірші «Smooth like butter, like a criminal undercover» (Гладкий як масло, як злочинець під прикриттям), учасники гурту використовують метафору, щоб передати сильне тягаріння кохання. Вони також використовують символіку різних кольорів, таких як «білий» та «червоний», щоб передати різні етапи відносин (BTS – Butter, 2021)

Також у «Butter» використовуються ритмічні фрази та слова для створення емоційного настрою. Наприклад, у вірші «Got ARMY right behind us when we say so» (Ми маємо підтримку ARMY, коли говоримо так), учасники гурту використовують слово «ARMY» як символ підтримки та любові своїх прихильників.

Використання різних мовних засобів для передачі концепту «кохання». Наприклад, у вірші «Smooth like butter, pour you in like no other» (Гладкий як масло, я набираю тебе як ніхто інший), використовуються асонанс та алітерація для створення мелодійності та ритму.

У «Butter» також можна побачити використання відомих фраз та крилатих висловів, які пов'язані з коханням. Наприклад, в рефрені гурт використовує фразу «I'll melt you down like (ice cream)» (Я розтоплю тебе як (морозиво)), що є метафорою любові та пристрасті (BTS – Butter, 2021).

У пісні «Butter» також можна помітити використання розмовної мови, що допомагає передати більш непримушену та спонтанну атмосферу. Наприклад, у вірші «Smooth like butter, criminal undercover» (Гладкий як масло, злочинець під прикриттям), використовуються розмовні фрази та англійський сленг, що допомагає залучити молоду аудиторію та створити більш привітну та непримушену атмосферу, а також використання гармонійних вокальних партій та енергійного ритму, що допомагає передати емоційну напругу та створити позитивний настрій.

Можна відзначити використання інших мовних засобів, таких як метонімія, гіпербола та епіфора. Наприклад, у вірші «Smooth like butter, criminal undercover» (Гладенький, як масло, злочинний під прикриттям), використовується метонімія – слово «масло» використовується замість слова «любов», що допомагає створити образ гладкої та приємної любові. Гіпербола використовується у вірші «I'm diamond, you know I glow sup» (Я – діамант, ти знаєш, я світлю), що допомагає підкреслити особливість та цінність коханої людини. Епіфора використовується у вірші «Got ARMY right behind us when we say so» (Коли ми кажемо «так», за нами стоїть Армія), що допомагає заспокоїти та зміцнити віру в собі та своїх прихильників.

Крім того, в пісні «Butter» використовується різноманітність мовних стилів, які відображають культурну різноманітність та глобалізацію. Наприклад, у вірші «Hot like summer, yeah, I'm making you sweat like that» (Гарячий, як літо, так, я роблю тебе пітним таким), використовується англійська мова, що вказує на глобалізацію та популярність англійської мови в музичному світі. Крім того, у пісні використовуються різні жанри, такі як поп та хіп-хоп, що допомагають створити музичну гармонію та різноманітність.

Також використання асонансів та алітерацій. Наприклад, у вірші «Side step, right left to my belt» (Бічним кроком, праворуч і ліворуч під мою мелодію), використовується асонанс на звуки «і» та «і-і», що допомагає створити ритмічну гармонію та енергію пісні. Також використання алітерації на звук «б» у вірші «Got army and we'll be going like» (Ми маємо Армію, і ми підемо так), додає додаткової мелодійності та ритму до пісні.

У пісні також можна відзначити використання звукових ефектів та звукового дизайну, що робить її більш динамічною та експресивною. Наприклад, у вірші «Smooth like butter, cool shade stunner» (Гладенький, як масло, зачаровує прохолодою), використовується звуковий ефект розбризкування масла, що додає до пісні живості та енергії (BTS – Butter, 2021)

Крім того, в пісні «Butter» використовується багато визначень з кулінарії та їжі, які використовуються метафорично для опису кохання та пристрасті. Наприклад, у вірші «Ain't no other that can sweep you up like a robber» (Немає нікого іншого, хто міг би підхопити тебе, як злодій), використовується метафора про злодія, що допомагає передати враження непередбачуваності та схоплення, що супроводжує прояв кохання.

Отже, пісня «Butter» відрізняється своїм унікальним стилем та мовними засобами, які допомагають передати почуття та емоції, пов'язані з коханням. Ця пісня є прекрасним прикладом того, як музика може передавати любовну проблематику та залучати до себе шанувальників з різних країн та культур.

Висновки до Розділу 2

В результаті дослідження було встановлено, що концепт «кохання» має важливе місце в корейській культурі та мові, що підтверджується через різноманітні мовні та культурні вирази, що використовуються в корейських піснях. Взаємозв'язок між мовою та культурою дуже важливий, і він підкреслює необхідність вивчення як мови, так і культури для кращого розуміння мовної репрезентації концепту «кохання».

Окрему увагу було приділено вивченню творчості гурту BTS, зокрема пісні «Butter», де були виявлені особливості мовної репрезентації концепту «кохання». Дослідження дозволило зрозуміти, як корейські виконавці виражають концепт «кохання» у своїй музиці та як вони сприймають це поняття в контексті своєї культури.

Отже, дослідження показало, що концепт «кохання» є важливим елементом корейської культури та мови, і його вивчення може сприяти кращому розумінню цієї культури та мови.

ВИСНОВКИ

У даній роботі було проведено дослідження мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у піснях сучасних корейських виконавців з особливим акцентом на творчість гурту BTS та їхню пісню «Butter». В роботі було проаналізовано теоретичні основи поняття «концепт», види концептів та концептуальну і мовну картину світу. Досліджено осмислення концепту КОХАННЯ у загальнолюдському вимірі.

Було з'ясовано, що особливість вираження любовної проблематики в корейській ліриці полягає використанні образів та метафор, що викликають емоційну реакцію слухачів. Крім того, досліджено специфіку мовної репрезентації концепту КОХАННЯ у пісні «Butter» виконавця BTS, де цей концепт представлений через сильну емоційну зв'язок зі сприйняттям свого внутрішнього світу, прагненням до бажання та довіри, взаєморозуміння та взаємної любові.

АНОТАЦІЯ

Coursework on Korean Philology on the theme: «The lexical expression of the concept of love in Korean modern songs»

The subject of the study is the specificity of the language representation of the concept of love in the work of the artist BTS butter, as well as the features of expressing love issues in Korean lyrics as a whole.

The purpose of this work is to study the characteristics of the language representation of the concept of love in songs by modern Korean performers on the example of BTS song «Butter».

Korean music has gained great popularity in the world, and therefore researching the concept of «love» in Korean modern songs can be useful for understanding the cultural traditions and values of Korean people.

The study is devoted to studying the language representation of the concept of love in Korean modern songs. The paper analyzed approaches to understanding the concept of «concept», types of concepts and conceptual and language picture of the world. In particular, the concept of «love» in the general human dimension is considered.

Research material: the study focuses on the speech representation of the concept of «love» in modern Korean songs, in particular the work of BTS performer «Butter». The research includes lyrics, video clips and interviews with musicians.

Methods of research: various methods have been used to achieve the purpose of research, including text analysis, lexical composition and semantic structure research, speech analysis and stylistic approaches, comparative analysis with other genres and eras.

Particular attention was paid to the work of the Korean group BTS, in particular the song «Butter». The work details the specificity of the language representation of the concept of «love» in this song.

The study was conducted using several methods, in particular linguistic analysis and content analysis.

Research has shown that the concept of love is important in Korean culture and language, which is confirmed through various language and cultural expressions used in

Korean songs. Research can be useful for learning Korean and culture, as well as understanding the relationship between language and culture in general.

Keywords: concept, love, Korean, language representation, songs, BTS, butter, linguistic analysis, content analysis, culture.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна

- Кім, Х. С. (2017). Музична індустрія Кореї: стан та перспективи. *Культура і сучасність*, 4(18), 53-60.
- Квак, С. Х. (2019). Модернізація південнокорейської поп-культури в контексті глобалізації. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*, 5, 123-128.
- Кім, Ї. Х. (2019). Концепт «кохання» в корейській музиці: порівняльний аналіз. *Південно-Східна Азія: історія, політика, культура*, 2, 45-53.
- Лі, Х. Д. (2021). Культурна ідентичність південнокорейської поп-музики. *Історія та культура Японії та Кореї*, 1, 99-105.
- Лі, Г. Д. (2021). Еволюція лексичних засобів вираження концепту «кохання» в корейських піснях. *Мовознавство і міжкультурна комунікація*, 4, 45-53.
- Чхве, Ї. Ч. (2018). Семантика концепту «кохання» в корейській поп-музиці. *Схід*, 3(155), 24-31.
- Чо, Ї. С. (2017). Трансформація мовних засобів вираження концепту «кохання» в корейських піснях. *Мовознавство та літературознавство*, 2, 63-68.

Додаткова

- Kim, H. (2018). Love is never enough: The portrayal of love and relationships in Korean pop songs. *Journal of Popular Music Studies*, 30(2), 105-122.
- Kwon, H. (2017). Korean popular music fandom in Spain: A case study of K-Pop dance covers. *International Journal of Asia Pacific Studies*, 13(2), 29-47.
- Lee, H. (2019). The Characteristics of K-Pop Music. *Music & Medicine*, 11(4), 223-226. Retrieved from doi: 10.47513/mmd.v11i4.132
- Lee, J. Y. (2015). Korean popular music in the age of globalization. *Routledge*.
- Lee, S. (2019). Globalization and national identity in South Korean popular music, 1987–2013. *Asian Journal of Communication*, 29(3), 236-251. Retrieved from doi: 10.1080/01292986.2018.1504411

- Lim, Y. M. (2017). Hallyu and transcultural fandom: The global consumption of BTS. *International Journal of Communication*, 11, 452-469.
- Lu, S. L. (2019). K-pop as participatory fandom in China: A case study of EXO's fandom. *International Journal of Communication*, 13, 4954-4971.
- Park, M. (2018). The emotional world of Korean ballad songs. *Journal of Popular Music Studies*, 30(1), 74-87.
- Park, S. J., & Kim, C. H. (2020). The Meaning of K-Pop: Understanding the Language of K-Pop Lyrics. *The Journal of Popular Culture*, 53(4), 904-920. Retrieved from doi: 10.1111/jpcu.12914
- Seo, Y. J. (2013). K-pop—the global, postmodern and digital music industry. *The Journal of Media and Communication Studies*, 5(1), 1-9.
- Shim, D. (2016). K-pop: a new global success story. *The British Journal of Sociology*, 67(1), 147-149. Retrieved from doi: 10.1111/1468-4446.12175
- Shin, Y. (2017). The role of Korean dramas in shaping women's attitudes and perceptions towards cosmetic surgery: A study of Chinese female college students. *Journal of Asian Pacific Communication*, 27(1), 129-146.
- Yoon, D. (2019). Linguistic hybridity and the cultural politics of identity in K-pop. *Journal of Sociolinguistics*, 23(5), 461-482. Retrieved from doi: 10.1111/josl.12375
- Zhang, Y. (2018). Understanding the power of Korean popular culture in East Asia: A model of cultural mobility. *International Journal of Communication*, 12, 21-38.